

[Morten Lange.]

nogle ting ligger helt klart. Ålborg står uantastet som den eneste fornuftige mulighed i Nordjylland. Der er ingen, som har kunnet pege på andre. Naturligvis kan man hitte på et eller andet, men det bliver næsten argumentløst.

Roskilde har en forholdsvis stærk stilling i billedet, når man ser ud over det sjællandske område, som et forholdsvis stort bycentrum og som et sted, hvor man vil kunne få stor fordel ud af et mere direkte samarbejde med Københavns universitet. De øvrige sjællandske muligheder har alle sammen betydelige svagheder.

Der er ét stort problem, og jeg er også sikker på, at det er det problem, der vil skille vandene i tinget, det er lokaliseringen i den sydlige del af Jylland. Hvis man går problemerne meget nøjagtigt igennem, vil man opdage, at når diskussionen herom kommer til at bølge, er det, fordi det samlede antal argumenter for et universitet i den sydlige del af Jylland formodentlig vil vise sig at være de svageste; derfor også denne vaklen med hensyn til, hvor man skal placere det. Hvis argumenterne havde været meget stærke, ville lokaliseringen formodentlig også have trængt sig på i mere præcis form.

Når hr. Gottschalck-Hansen ikke alene siger „Haderslev“, men også siger „det fjerde universitet i Haderslev“, har han for det første ud fra et relativt snævert kriterium og ud fra at underbygge det med det eneste mulige fakultet, nemlig det humanistiske, sat fingeren på en anden by end den, der er argumenteret for, og samtidig fastsat en prioritet, som planlægningsrådet har holdt sig langt fra, fordi man gerne ville have det underbygget med helt anderledes grundige argumenter.

Jeg tror, de bycentre, man har peget på i indstillingen, er vel gennemtænkt og er de rigtige; men jeg indrømmer beredvilligt, at skal man diskutere noget, så bliver det den sydjyske løsning, fordi det i det hele taget er den svageste og den, som vil volde flest vanskeligheder at få gennemført. Det er i modstrid med, hvad der tidligere har været fremført her i folketinget, men derfor kan det jo godt ske, at den omhyggelige undersøgelse, vi vil gøre i udvalget, vil få det til at blive mere og mere klart, at det ikke alene

er lokaliseringsproblemet, men også andre problemer, man møder i det område.

Lovforslaget lægger i øvrigt med fuld ret hovedvægt på spørgsmålet om Københavns, Århus og Odense universiteter; det er dér, problemerne i dag brænder på.

Københavns universitet er opført til ca. 5.000 studenter og har i dag et sted i nærheden af 18.000. Det kan godt ske, de ikke er der alle sammen hver dag, men det var de heller ikke i fortiden. Mødeprocenten er ikke gået ned, men bygningerne har til gengæld ikke formeret sig. Det er en krise, vi står over for; den er velkendt; blot tror folk, der er sket et eller andet, fordi vi i de sidste 3-4 år har snakket om universitetsudbygning; men man kan ikke studere i planer, man skal studere i huse.

Det er derfor efter min opfattelse fuldstændig rigtigt, når lovforslaget slår ned på dette punkt; jeg vil blot tilføje, at den investeringsplan, som økonomiministeren har glædet tinget med, og som opererer med et halvt hundrede mill. kr. om året til de højere læreanstalter i det første par år og derefter stigende til ca. 90 mill. kr., ingenlunde vil slå til til at finansiere en udvikling, som kan gøre den planlægning, der her er forelagt, mulig. Det vil være andre tal, der skal til, og jeg går ud fra, at det er det, ministeren mener, når han antyder, at det bliver nødvendigt med særlige ramme-love for Århus og Københavns universiteter. Det er nødvendigt.

Det er også nødvendigt, at vi får den udbygning i gang for at klare lærerrekruteringen. Det blev sagt, allerede sidst vi snakkede universiteter her, så jeg skal ikke gentage det, men det er da helt klart. Jeg skal gerne lægge til — jeg håber, det vil blive fulgt op i den udstrækning, jeg tror det vil — at både hvad angår studieplaner, og hvad angår studietidslængde, er moderne indstillede universitetsfolk nok så resolute.

Vi skal skabe dygtigere læger, dygtigere lærere, dygtigere ingeniører, og vi skal alligevel gøre det hurtigere. Det er nu ikke så forfærdelig nemt, specielt ikke når man har pladsmangel samtidig; men vi er indstillet på, at det er en nødvendighed, og jeg er helt sikker på, at tinget også vil være indstillet på at skaffe pengene, så det bliver muligt. Det viser sig jo, næsten hver gang